

РЕШЕНИЕ

№ 3131

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитър Младенов, като разгледа дело номер **1744** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 06.01.2012 г. по НАХД № 15237 / 2010 г., Софийски районен съд, НК, 19 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № Р-10-343 / 26. 10. 2010 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор”, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 6040.00 лв. на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за извършени нарушения на чл. 317а, ал. 2 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КФН, с която се моли същото да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, моли да се отмени решението на СРС, поради необоснованост и противоречие с материалния закон.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от

АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по съществуващото на спора, касационната инстанция намира, че е неоснователна по следните съображения:

За да отмени наказателното постановление, СРС приел, че при издаване на оспореното наказателно постановление е налице съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като посочената като нарушена норма на чл. 317а от КЗ не предвижда задължение за представяне на информация пред КФН.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон. Не е налице соченото в касационната жалба основание за неговата отмяна – неправилно приложение на материалния закон. Съдът правилно е приложил закона при преценката за наличие на допуснато нарушение на изискванията за съдържание на акта и наказателното постановление относно посочена като нарушена норма на чл. 317а, ал. 3 от ЗАНН. Тази норма в случая не може да изпълнява функцията на нарушена норма по смисъла на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН, тъй като в своята диспозиция не съдържа правило за поведение, нарушението, на което от страна на застрахователя да обоснове налагането на административна санкция в размерите по чл. 319 от КЗ. Задължението за представяне на информация в КФН за сключените застрахователни договори по задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. е в чл. 294, ал. 4 от КЗ. Сроковете за изпълнение на това задължение са регламентирани в ал.1 на същата разпоредба. В този смисъл е и заглавието на санкционната норма чл. 317а от КЗ – „Отговорност за нарушения при предоставяне на информация по чл. 294”. Но тази норма не е посочена като нарушена както в съставения АУАН, така и в издаденото наказателно постановление. В текста на последното на два пъти изрично е отбелязано, че с описаното в обстоятелствената му част деяние санкционираният застраховател е извършил нарушение на чл. 317а, ал.3 от КЗ. Това е санкционната норма по смисъла на чл. 57, ал.1, т. 7 от ЗАНН, тъй като от една страна систематичното ѝ място е в част Седма на КЗ „Административнонаказателни разпоредби”. От друга страна разпоредбата не регламентира конкретно задължение за предоставяне на информация пред КФН за сключените застрахователни договори по задължителни застраховки, от който и да е застраховател.

Действително нормата е препащаща – към чл. 317а, ал.1 и ал.2 и към чл. 319 от КЗ относно вида и размера на наказанията. Но това не освобождава административнонаказващият орган и актосъставителят от задължението при съставянето на акта и налагането на санкцията да посочат конкретните законови разпоредби, които са нарушени в съответствие с описанието на деянието, датата, мястото на извършване и обстоятелствата, при които то е извършено. Изискванията по чл. 42, т.5 и чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН гарантират както правото на защита на нарушителя, така и съдебния контрол за законосъобразност относно наложеното административно наказание.

Поради това неспазването им е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Като е достигнал до същите правни изводи и е отменил наложените имуществени санкции СРС е приложил правилно законът, който е следвало да приложи и решението му следва да се остави в сила.

Доводите на касатора за приложението на разпоредбата на чл.320, ал.4 КЗ са неоснователни с оглед решението на Конституционния съд № 1/01.03.2012г. и размера на наложената имуществена санкция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.01.2012 г. по нахд № 15237/2010 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.